

til saa vel paa egne Vegne som paa den Regerings Vegne, af hvilken han er Medlem, at erklære, at hverken han eller denne Regering nogen Sinde som ansvarlige Ministre ville sætte deres Navne under en provisorisk Finanslov. Denne Erklæring gaar jeg ud fra, at det er den ærede Minister magtpaaliggende at give, og dermed vil — det tilføjer jeg — den rent politiske eller rettere forfatningsmæssige Umulighed, som ellers vilde være til Stede for at give sin Tilslutning til et Lovforslag som det, der her er fremsat, for saa vidt være fjernet.« I sit Svar udtalte Finansministeren, at for det første selve Lovforslaget da ikke „giver den mindste Anledning for den ærede Taler til Mistillid til mine eller Regeringens Hensigter. Og jeg maa yderligere hævde, at Regeringen ikke ved nogen af sine Handlinger har givet Anledning til en saadan Mistillid. . . . Regeringen har ogsaa ment at kunne gaa ud fra, at Rigsdagen paa sin Side vilde lade sig være magtpaaliggende, at der ikke kom nogen Konflikt. . . . Den har derfor ikke haft nogen som helst Anledning eller Opfordring til at overveje, hvad den vilde gøre i det efter dens Formening lidet sandsynlige Tilfælde, at . . . det nye Finansaar oprandt, uden at der forelaa en fra begge Ting samstemmende vedtagen Finanslov. Allerede af den Grund ser jeg mig ikke i Stand til at afgive nogen som helst Udtalelse paa Regeringens Vegne angaaende en Sag, som den ingen Opfordring eller Anledning har haft til at overveje.« . . . — C. Hage bemærkede hertil (F. Sp. 3321): . . . »Jeg skal altsaa i Henhold til den ærede Ministers Slutningsbemærkninger indskrænke mig til ganske simpelt at slaa dette fast, at Finansministeren henvender sig til Folketinget med Anmodning om at yde ham et Laan paa 25 Millioner Kr., som skal ligge til hans Disposition i Statskassen, og at han samtidig hermed vægrer sig ved saa vel for sit eget som for Regeringens Vedkommende at afgive nogen Forsikning om, at han ikke vil gaa til Udstedelsen af provisoriske Finanslove. Jeg ønsker ene og alene at slaa dette fast, det er tilstrækkeligt.« — Jfr. i øvrigt ovfr. pag. 25.